

בתי המשפט

פ 002267/08

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 24/03/2009

בפני: כב' השופט ד"ר עמי קובו

	מדינת ישראל	בעניין:
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד ינאי גורני	ע"י ב"כ עו"ד
	נ ג ד	
	1. בעצמו	
	2. אסלן בואדוג- בעצמו	
	3. בעצמו	
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד ניר פלסר	

החלטה

1
2
3
4
5 רקע

1. בפניי עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אשר הגיש נאשם מספר 3, ביום 24.8.08 הוגש נגד הנאשם 3 ביחד עם שני נאשמים נוספים כתב אישום. ביום 5.11.08 נחתמה על-ידי השר לביטחון הפנים תעודת חיסיון, לפי מביע השר את דעתו, כי כל פרט או מידע שיש בהם כדי לגלות את תוכנם של המסמכים המסומנים א' – ב' וכן הודעתו של עודד עגימי מיום 24.2.08, הינם חסויים, וכי גילוי מידע זה או מסירתו, יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם גורמי אכיפת החוק. במקום המסמכים א' ו-ב' נמסר לידי ההגנה מסמך מיום 19.5.08 שנערך ע"י עודד עגימי. במקום הודעתו של עודד עגימי מיום 24.2.08 נמסר לידי ההגנה תמצית של המידע, שסומנה ג'.
2. אציין, כי לאחר שנמסרה להגנה תמצית המידע במקום הודעתו של עודד עגימי מיום 24.2.08 (להלן: הפרפראזה הראשונה), נמסרה להגנה פרפראזה שנייה, שיש בה מידע נוסף שלא היה בראשונה.
3. כתב האישום מייחס לנאשמים באישום הראשון עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ושימוש לרעה בכוח המשרה. באישום השני מייחס כתב האישום לנאשמים עבירה של הדחה בחקירה.
- לפי האישום הראשון הנאשמים, שהינם סוהרים, התעמרו באסיר בבית-הסוהר איילון. הם הניחו על ראשו מגבת, הידקו סיכות לחולצתו, תלו מנעול על אחד מחורי הכפתורים בחולצתו, הניחו על ראשו של המתלונן חוטי פשתן, ולבסוף הנאשם 1 הוציא מצית מכיסו

בתי המשפט

פ 002267/08

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 24/03/2009

בפני: כב' השופט ד"ר עמי קובו

- 1 והדליק את חוטי הפשתן שהיו על פרצופו וראשו של המתלונן. כתוצאה מהמעשים נגרמו
- 2 למתלונן חבלות. לפי האישום השני, הנאשם 3, איים על אסיר שהיה עד ראייה לאירוע שלא
- 3 יספר מה ראה, והנאשמים 1 ו-2 העבירו למתלונן ירקות באימם עליו שלא ידבר על המקרה,
- 4 והנאשם 1, סימן למתלונן שלא יספר מה אירע.
- 5 טיעוני הצדדים
- 6 4. הצדדים טענו בבית-המשפט הן במעמד שני הצדדים, והן כל אחד מהצדדים במעמד צד אחד.
- 7 כל אחד מן הצדדים ביקש שטענותיו שנשמעו במעמד צד אחד לא יגיעו לידיעת הצד השני.
- 8 לפיכך, הנמקתה של החלטה זו תהא מבלי לחשוף את טענות הצדדים שנטענו במעמד צד אחד,
- 9 ואת המידע החסוי.
- 10 5. המאשימה הציגה לעיון בית-המשפט במהלך שתי ישיבות את כל המסמכים הרלוונטיים,
- 11 קרי: המסמכים החסויים והפרפראזות. כמו-כן, הוגש לעיון בית-המשפט מלוא תיק החקירה.
- 12 לטענת המאשימה, התוכן המהותי שמצוי במסמכים החסויים הועבר לידי ההגנה במסגרת
- 13 הפרפראזות, ולמעשה רק פרט אחד ממשי חסוי מעיני ההגנה. התביעה הדגישה את הפגיעה
- 14 שעלולה להיות באינטרס הציבורי אם ייחשף הפרט החסוי. מטעם המאשימה העיד גם
- 15 בדלתיים סגורות עד נוסף, קצין שב"ס, אשר הדגיש את הנוק שעלול להיגרם לאינטרס
- 16 הציבורי, אם ייחשף המידע.
- 17 6. בתשובה לשאלות בית-המשפט בנוגע לצורך אפשרי של ההגנה לדעת על המידע, התייחסה
- 18 התביעה בדיון ביום 24.3.09 בעמ' 1 שורות 21-25 עד עמ' 2 ש' 6. לנושא זה התייחס גם העד,
- 19 עודד עגימי, בעמ' 2, ש' 30-34. לדעתה של המאשימה, לאור יריעת המחלוקת המצומצמת
- 20 בתיק, אין מקום להסרת החיסיון. לטענת המאשימה, אין באי-גילוי המידע כדי לפגוע בהגנת
- 21 הנאשם.
- 22 7. ב"כ הנאשם 3, הציג במעמד צד אחד את קו ההגנה שלו לשלב ההוכחות. לטענת ההגנה עיקרו
- 23 של המידע החסוי ידוע להגנה ממילא. תכליתו של קו ההגנה הינו לחשוף את קיומו של פרט
- 24 נוסף, אשר אם יוכח יהיה בו כדי לסייע להגנה (פרו' במעמד ההגנה מיום 24.3.09, עמ' 1, ש' 25
- 25 עד עמ' 2, ש' 2). לטענת ההגנה, יש בידיה כבר ראייה לכאורה להוכיח את הפרט הנוסף (פרו'
- 26 במעמד ההגנה, עמ' 24.3.09, עמ' 2, ש' 5-10). לטענת הסניגור, כל תיזות ההגנה נשענות על
- 27 הוכחת הפרט הנוסף, וללא חשיפת החומר החסוי, למעשה לא ניתנת אפשרות לנאשם 3
- 28 להתגונן. זאת ועוד, לטענת הסניגור, המידע החסוי נוגע לעד תביעה 7 (להלן: "העד") ועדותו
- 29 של העד בנוגע לנאשם 3 היא עדות יחידה. מכאן שחשיפת המידע או אי-חשיפתו עשויה
- 30 להכריע את תוצאת המשפט. לטענת הסניגור, אם ייחשף המידע, יוכל להניח בפני בית-

בתי המשפט

פ 002267/08

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 24/03/2009

בפני: כב' השופט ד"ר עמי קובו

- 1 המשפט תשתית עובדתית לפיה לא ניתן להרשיע על סמך עדותו היחידה של העד. עוד טען
- 2 הסניגור, כי כל שאלה שהוא מתכוון לשאול בחקירה הנגדית במסגרת קו ההגנה שלו, תיפסל
- 3 מכוח תעודת החסיון, ולפיכך בהינתן החסיון הוא נותר ללא אפשרות להתגונן.
- 4 8. בנוגע לטענת הסניגור לפיה העד הינו היחיד שמפליל את לקוחו, אישר ב"כ המאשימה, כי
- 5 המתלונן אכן אינו מפליל את נאשם 3 (עמ' 8 ש' 21, לפרו' הגלוי). כמו-כן, אישר ב"כ
- 6 המאשימה, שבנוגע לאישום השני שעניינו עבירת הדחה בחקירה, התיק מבוסס רק על עדותו
- 7 של העד (עמ' 9, ש' 23 לפרו' הגלוי). זאת על אף שיש ראיות נוספות בנוגע לנוכחותו של נאשם
- 8 3 במקום האירוע (במובחן ממעורבות אקטיבית באירוע).
- 9 דין
- 10 9. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע את האיזון הנדרש בנוגע לחסיון לטובת הציבור כדלקמן:
- 11 "אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה
- 12 חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית
- 13 המשפט הזן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה
- 14 לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה".
- 15 10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים הן במעמד שני הצדדים והן כל אחד בנפרד שלא בנוכחות
- 16 הצד השני, אני קובע שהצורך לגלות על הראייה החסויה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש
- 17 לא לגלותה.
- 18 11. במקרה דנן, הראייה החסויה נוגעת לעדותו של העד כאמור לעיל. קו ההגנה כולו של הנאשם 3
- 19 , כפי שהוצג על-ידי בא-כוחו, נועד להוכיח פרט, אשר אם יוכח, עשוי יהיה להוביל למסקנה
- 20 שלא ניתן להרשיע על סמך עדותו היחידה של העד. לאחר ששמעתי את הסברי ב"כ המאשימה
- 21 וכן את קצין השב"ס, ולאחר שעיינתי בכל תיק החקירה, אני סבור שקו ההגנה נשען על בסיס
- 22 ראייתי ממש, ואינו חסר סיכוי. אם אכן יעלה בידי ההגנה להוכיח פרט זה, קיימת אפשרות
- 23 סבירה שיהיה בכך כדי להוביל לזיכויו של נאשם 3.
- 24 12. מסקנה זו נסמכת בפרט על מרכזיותו של העד במסכת הראיות הקיימת נגד נאשם 3. הדברים
- 25 נכונים בפרט בנוגע לאישום השני, שם התיק נגד נאשם 3 מבוסס כולו על עדותו היחידה של
- 26 העד. אציין כי לפי האישום השני הנאשם 3 איים על העד לבל יספר על האירוע שראה
- 27 (ההתעמרות באסיר), ולפיכך מדובר בעדות יחידה של העד. גם בנוגע לאישום הראשון, נדמה
- 28 שעדותו של העד הינה מרכזית במסכת הראיות נגד נאשם 3. אמנם, אין מחלוקת שנאשם 3
- 29 נכח במקום ביצוע העבירה, ואולם לגבי השתתפותו הפעילה במעשים, במובחן מנוכחות

בתי המשפט

פ 002267/08

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 24/03/2009

בפני: כב' השופט ד"ר עמי קובו

- 1 פאסיבית שאינה בהכרח עולה כדי עבירה, נדמה שקיימת חשיבות מרכזית לעדותו של העד
- 2 ולמהימנותו.
- 3 עוד אציין, כי בנוגע לנאשם 3 לא ניתן לטעון שיריעת המחלוקת בתיק מצומצמת בעיקר
- 4 לפרשנות האירועים. טענה זו תיתכן בנוגע לנאשמים 1 ו-2, ואולם לגבי נאשם 3, קיימת
- 5 מחלוקת ממשית בקשר לחלקו במעשים.
- 6 13. לפיכך, אי-הסרת החיסיון, משמעותה במקרה דנן, מניעת כל אפשרות לחקירה נגדית
- 7 אפקטיבית מצד ההגנה. הלכה למעשה, כל שאלה שבכוונת ההגנה לשאול במסגרת החקירה
- 8 הנגדית תיפסל בהכרח על-ידי בית-המשפט בשל החיסיון. הואיל ומדובר בקו הגנה ממשי,
- 9 שנשען על בסיס בחומר הראיות, אני סבור שהותרת החיסיון בעיניו, משמעותה שלילת זכותו
- 10 של הנאשם לחקירה נגדית, שלילת זכותו להתעמת עם העד, ושלילת יכולתו להתגונן.
- 11 אציין, כי אין המדובר במקרה שבו בית-המשפט מניח ש"אין חקר לתבונת סניגור מוכשר,
- 12 ואין לנחש כיצד היה יכול לנצל את החומר הנמצא בפניו" (ראו ע"פ 35/50 מלכה נ' היועץ
- 13 המשפטי לממשלה, פ"ד (1) 429 (1950)). במקרה דנן, הציג ב"כ נאשם 3 בפני בית-המשפט,
- 14 במעמד צד אחד, את קו ההגנה, וניתן לקבוע לאחר שמיעת הסברי ב"כ המאשימה ועיון בכל
- 15 חומר החקירה שבתיק, שמדובר בקו הגנה ממשי, שאין למנוע מההגנה אפשרות להציגו.
- 16 14. לאור האמור לעיל, סבורני שהמידע החסוי חיוני להגנת הנאשם 3. מידע זה עשוי להוביל
- 17 בסופו של יום, ביחד עם מידע נוסף שבידי ההגנה, ולאחר חקירתו הנגדית של העד, לזיכויו של
- 18 הנאשם. מנגד, האינטרס הציבורי שבהגנה על המידע, על אף חשיבותו, אין בו כדי להצדיק את
- 19 הפגיעה בהגנת הנאשם. המבחן להסרת החיסיון נקבע על-ידי הנשיא א' ברק בהלכת ליבני
- 20 (ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, 736-737 (1984)) כדלקמן:
- 21 "על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החיסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז,
- 22 בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על-פני כל שיקול ביטחוני אפשרי.
- 23 שום נימוק ביטחוני, ויהא הוא הנכבד ביותר, אינו שוקל יותר, במשקלותיו היחסיות
- 24 של הליך פלילי נתון, ממשקל הרשעתו של חף מפשע. עדיף זיכויו של נאשם, שאת
- 25 אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס ביטחוני שלא לגלותה, על-
- 26 פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה
- 27 ...
- 28 לעניין זה איני רואה חשיבות לסוג העבירה, בה מואשם הנאשם, ולעונש הצפוי לו.
- 29 הרשעת חף מפשע היא פגיעה כה עמוקה ומכאיבה בסדריו של החליך הפלילי, עד כי

בתי המשפט

פ 002267/08

בית משפט השלום רמלה

תאריך: 24/03/2009

בפני: כב' השופט ד"ר עמי קובו

- 1 אין להרשותה בשום תנאי. על-כן, אם הראיה החסויה מרכזית היא וחיונית ובעלת
2 חשיבות מהותית לקביעת חפותו או אשמתו של הנאשם, מן הראוי הוא לגלותה".
- 3 ראו בהקשר זה גם מאמרי: Ami Kobo, Privileged Evidence and State Security under
4 ETHICS J., & CARDOZO PUB. L. POL'Y 5the Israeli Law: Are We Doomed to Fail?,
5 113 (2006)
- 6 15. אף אם הייתי סבור שהראיה אינה כה חיונית להגנת הנאשם, אלא היא רק בעלת משמעות
7 מסויימת בלבד, לא היה בכך כדי לשנות את התוצאה. בכל מקרה מדובר בראיה, אשר עשויה
8 להשפיע באופן ממש על מהימנותו של העד, ועשויה לשמש מנוף ממשי לקיומה של תקירה
9 נגדית אפקטיבית לעד. בשל כך, ותוך השוואה לנוק הציבורי שבחשיפת הראייה, סבורני
10 שהצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה. זאת בפרט לאור חשיבותו
11 של העד במכלול הראיות ולאור חשיבות מהימנותו לתוצאת המשפט לאור יריעת המחלוקת
12 בין הצדדים במשפט.
- 13 16. אשר על-כן, אני קובע כי מצאתי שהצורך בגילוי הראיות החסויות לשם עשיית צדק עדיף מן
14 הענין שיש לא לגלותן.
- 15 17. מובן הדבר שההחלטה אודות הסרת החיסיון, אין משמעותה בהכרח שהחיסיון יוסר
16 ושהאינטרס הציבורי שביסוד החיסיון ייפגע. משהוחלט כי הצורך בגילוי הראייה לשם עשיית
17 הצדק עדיף מן הענין שיש שלא לגלותה, עומדת התביעה בפני הדילמה, אם להמשיך בהליך
18 הפלילי כלפי נאשם 3 ולגלות את הראייה, או שמא לחזור בה מכתב האישום, על התוצאות
19 הנגזרות מכך (ראו הלכת ליבני, בעמ' 736-737).
- 20 18. בשולי הדברים אציין, כי בחנתי האם להחיל החלטה זו גם בנוגע לשני הנאשמים האחרים,
21 ואולם לא מצאתי לנכון לעשות זאת. הטיעונים במקרה דנן נשמעו על-ידי ב"כ נאשם 3 בלבד,
22 ומתייחסים בפרט לקו ההגנה של נאשם זה ולמרכזיותו של העד במסכת הראיות נגד נאשם 3.
23 על-פני הדברים, מסקנה זו אינה הכרחית לגבי הנאשמים האחרים. ואולם, לא ניתן לקבוע
24 דברים אלה, ללא שמיעת נאשמים אלה. לפיכך, החלטה זו מתייחסת לנאשם 3 בלבד.
- 25 ניתנה והודעה היום, 19.4.09, במעמד הצדדים.
- 26
- 27
- 28 ד"ר עמי קובו, שופט
- 29

בית משפט השלום ברמלה

08 יולי 2009

ת"פ 08-2267 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

1

מ.י. פרקליטות מחוז המרכז

המאשימה

נגד

1 [REDACTED] - לא בעניינו
2 אסלן בזאדוג - לא בעניינו
3 [REDACTED] - בעניינו

הנאשמים

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ינאי גורני
ב"כ נאשם 3, עו"ד ניר פלסר
הנאשם 3 - בעצמו

פרוטוקול

בעניינו של נאשם 3 בלבד

ב"כ המאשימה:

בעקבות החלטה שניתנה בעתירה לגילוי ראיה ולאחר התייעצויות עם גורמים, החלטנו לחזור בנו
מכתב האישום, אכן מדובר במחיקה לפי סעיף 94 (א) ולא בזיכוי.

החלטה

בעניינו של נאשם 3 בלבד

בהתאם להצהרת המאשימה, אני מורה על ביטול כתב האישום.
רשמתי לפניי כי ביטול כתב האישום נעשה לפני תשובת הנאשם לאישום.

בית משפט השלום ברמלה

08 יולי 2009

ת"פ 2267-08 מ.ג. פרקליטות מחוז
המרכז נ' [REDACTED] ואח'

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשס"ט, 08/07/2009 במעמד הנוכחים.

1
2
3

ד"ר עמי קובו

ד"ר עמי קובו, שופט

4
5
6
7
8
9
10

החלטה

נדחה להמשך דיון בעניינם של נאשמים 1-2 ליום 16.7.09 שעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק החלטה לב"כ נאשם 1.

ב"כ הנאשם יודא התייצבותו של נאשם 1.

ההחלטה הודעה באולם לב"כ נאשם 2, עו"ד רותם טובול ממשרדו של עו"ד אלי כהן.

16
17
18
19
20
21

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשס"ט, 08/07/2009 במעמד הנוכחים.

ד"ר עמי קובו

ד"ר עמי קובו, שופט

22
23